

Carmina Burana al Palau

DIUMENGE, 11.02.2018 – 16.00 h
Palau de la Música Catalana
Sala de Concerts
La Casa dels Cants

Serena Sáenz, soprano
Beñat Egiarte, tenor
Toni Marsol, baríton
Josep Bufor i Josep Surinyac, pianos
Orfeó Català (Simon Halsey, director)
Cor Jove de l'Orfeó Català (Esteve Nabona, director)

Cor de Noies de l'Orfeó Català (Buia Reixach i Feixes, directora)
Cor Mitjans de l'Orfeó Català (Glòria Fernàndez, directora)
Percussions de Barcelona
Simon Halsey, director

Carl Orff (1896-1982)

Carmina Burana

Fortuna imperatrix mundi

1. O Fortuna
2. Fortune plango vulnera

I.a. Primo vere

3. Veris leta facies
4. Omnia Sol temperat
5. Ecce gratum

I.b. Uf dem Anger

6. Tanz
7. Floret silva nobilis
8. Chramer, gip die varwe mir
9. Reie: Swaz hie gat umbe
10. Were diu werlt alle min

II. In taberna

11. Estuans interius
12. Olim lacus colueram
13. Ego sum abbas Cucaniensis
14. In taberna quando sumus

III. Cour d'amours

15. Amor volat undique
16. Dies, nox et omnia
17. Stetit puella
18. Circa mea pectora
19. Si puer cum puellula
20. Veni, veni, venias
21. In truitina mentis dubia
22. Tempus est iocundum
23. Dulcissime

Blanziflor et Helena

24. Ave formosissima

Fortuna imperatrix mundi

25. O Fortuna

60'

Durada aproximada del concert: 60 minuts sense pausa

Podeu trobar els textos i les traduccions de les obres interpretades, així com les biografies completes dels intèrprets, a la fitxa del concert al nostre web:
www.palaumusica.cat

« [...] Al lluny, sento un soroll fosc de paletes.
Passa un cotxe amb sordina, passa un gos.
Mentre espero que tornis de la feina,
m'abandono al sol nou i als vells records. [...] »

Narcís Comadira,
Interior

Del segle XX i popular

La música clàssica del segle XX no és pròdiga en obres que hagin adquirit popularitat entre el públic no melòman. N'hi ha una, però, que esdevé paradigma de l'èxit des del mateix dia de l'estrena a Frankfurt el 8 de juny de 1937: la cantata escènica *Carmina Burana* del compositor alemany Carl Orff. La gran popularitat d'aquesta obra –la seva música forma part de la banda sonora de la pel·lícula *Excalibur* (1981) i Michael Jackson la va fer servir en *Brace yourself*, entre molts intèrprets de la música lleugera– també ha suposat, en part, la seva condemna entre sectors integristes de la música culta, que l'han menyspreat i considerat una obra frívola i efectista. Tanmateix és una peça erudita, capaç d'assolir la simbiosi perfecta entre poesia medieval i música vocal i instrumental del segle XX.

En la dècada dels anys vint, el compositor es va interessar per la música antiga i aquesta atenció per l'antic va acabar sent la base de la seva obra musical, la qual es caracteritza per un estil molt rítmic. En les seves recerques va trobar els *Carmina Burana*, que en llatí significa *Cançons de Beuern*, una col·lecció única del segle XIII de poesia profana musicada en llatí medieval, antic alemany i francès, que va ser descoberta el 1803 al monestir benedictí de Beuern, a Baviera (Alemanya), i publicada el 1847 pel filòleg Johann A. Schmeller. El còdex recull 300 rimes que parlen del goig de viure i els plaers terrenals, la qual cosa ens dóna una visió contraposada de la tradicional imatge de l'edat mitjana com una “època fosca”.

Carl Orff va posar música pròpia a 25 d'aquests poemes que canten l'amor, la fortuna, la natura, la beguda... en la seva cantata, que es divideix en tres parts més un pròleg i un epíleg. La introducció és constituïda per dos cors impressionants: “O Fortuna” i “Fortuna plango vulnera” (Ploro per les ferides de la fortuna). La primera part se subdivideix en dues: “Primo vere” (Primavera) i “Uf dem anger” (Al camp), compostes de tres i cinc cants, respectivament, que passen del lirisme i l'elegia al cant de festa i avancen el clima de bacanal de la segona part, “In Taberna” (A la taverna), composta de quatre cants de caràcter humorístic amb tocs de llibertinatge. La tercera part, “Cour d'amours” (Cort d'amors), es basa en nou poemes plens de sensualitat. L'obra es clou amb la repetició del cor inicial “O Fortuna”.

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música

Simon Halsey

Director artístic dels cors de l'Orfeó Català i assessor artístic de la Fundació OC-PMC

Ocupa un estatus únic en la música clàssica. És l'assessor de confiança en matèria de cant coral dels millors directors, orquestres i cors de tot el món, així com un mestre inspirador i ambaixador del cant coral per a *amateurs* de totes les edats, habilitats i orígens. Convertint el cant en una part central de les institucions del més alt nivell de les quals forma part, ha esdevingut una peça clau en la millora que ha experimentat el cant simfònic arreu d'Europa. Actualment és director coral del Cor i de l'Orquestra Simfònica de Londres, entre altres formacions, i director honorífic del Cor de la Ràdio de Berlín, que va dirigir del 2001 al 2015.

Així mateix, és un professor i acadèmic altament respectat, que ha promogut les noves generacions de directors corals. Ha treballat en gairebé 80 projectes de gravació, molts dels quals han guanyat importants premis. Fou nomenat Comanador de l'Orde de l'Imperi Britànic, premiat amb la Queen's Medal for Music, i va rebre la Creu d'Oficial de l'Orde del Mèrit de la República Federal d'Alemanya com a reconeixement a la seva important contribució a la música coral alemanya.

La temporada 2016-17 es va fer càrrec de la direcció artística dels cors de l'Orfeó Català i va ser designat assessor artístic de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana.

El Cor Jove, el Cor de Noies i el Cor Mitjans formen part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, que rep el mecenatge de la Fundació Banco Santander.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat